

Tăcerea

Danab

Se-așează tăcerea
Cu brațe de fier,
Mușcând dintr-o lacrimă caldă...
În visul din urmă
Pe rând, toate pier,
Iar sufletu-n soare se scaldă.

Se-așează tăcerea...
Și plânsul mocnit
vibrează, dorindu-și salvarea...
Salvarea din sufletul
Cel ostenit,
Ce-așteaptă-n tăcere, iertarea!

Se-așează tăcerea!
La ea nu privesc,
Voi pune azi tot în uitare..
Cu flori de speranță
Spre Raiul Ceresc
Eu liber, zbură-voi spre Soare.

Dar vine Lumina
cu flori și iubiri,
Și soarele din nou, răsare...
Iar plânsul tăcerii
Legat de-amintiri
Rămas este-n vreme și uitare.

O, Sfântă Lumină ce vii c-un fior,
Din dragostea dulce, senină,
Te vreau mai aproape,
De Tine mi-e dor,
S-aduci iarăși Pacea Divină.

06.05.2021